

DÉLMAGYARORSZÁG

79. évfolyam, 166. szám
1989. július 17., hétfő

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEVEDI LAPJA

Havi előfizetési díj: 101 forint
Ara: 4,30 forint

„Na, emberek, gyürkőzzünk, oszt induljunk!”

Képviselőjelöltek, ha disputálnak

A Csongrád megyei 1. számú választókerület két képviselőjelöltje vívott szópárbajt péntek este a Deák Ferenc Gimnázium aulájában. Dobozy Levente és Raffay Ernő disputáját Király Zoltán szerkesztő-riporter, országgyűlési képviselő vezette.

— Milyen most a lelkiállapotuk? — hangzott az első kérdés.

— Változó — felelte Raffay Ernő. — A mostani választás még a régi választási szabályok szerint zajlik, de már új típusú, kemény viták voltak a jelölőgyűléseken. A választás előtt vagyunk — addig szorul az embernek a gyomra.

— Izgatott vagyok. Bejöttem az oroszlan barlangjába, hiszen itt nemcsak Raffay Ernő, hanem Király Zoltán is elkötelezett a Magyar Demokrata Fórum iránt. Nem vonom kétségbe az abszolút korrektségét, de azért mégiscsak izgatottá tesz ez a helyzet. Aztán ez a szín is: remélem, nem a pártállásomra céloz? (A termet az MDF rendezte be, a közönség közül később szóvá is tették, hogy már ezzel manipulálni igyekeztek. Dobozy Levente arra célzott, hogy őt független léte a vörös színű „szószék” mögé állították.)

— Ki hogyan értékeli, hogy az MSZMP jelöltjei ebben a választókerületben kiestek?

— A választópolgárok változást akarnak, és ez tükröződik abban, hogy most mi ketten állunk itt, és nem többen vagy nem mások — válaszolta Dobozy Levente.

— Az MSZMP politikája talán minden vonatkozásban csödbe jutott, és a csödbe jutott MSZMP-nagypolitikát, a gazdasági és politikai hibák tömkelegét utasították most el, nem az MSZMP itteni jelöltjeinek személyét — mondta Raffay Ernő.

— En nem akarom minősíteni az MSZMP politikáját — majd minősítik a választók. 22-en el fogják dönteni, hogy a változást milyen mértékben, indulati alapon vagy észérvekre hallgatva kívánják véghez vinni és merrefelé. A változások mértéke és ésszerűsége: ez lesz a kérdés ezen a választáson — tette hozzá Dobozy.

— Lesz, aki majd indulatosan dönt, lesz, aki racionálisan. A politikában mindig van indulat is, racionalitás is — vetette közbe az MDF jelöltje.

— Nem mindegy, hogy amikor a folyó átbukik a zsilipen, akkor kieresztve lassan folyik-e tovább, vagy lezúdul és elmos mindent — pontosította önmagát Dobozy Levente.

— Önök szerint várható-e az általános választásokon az MSZMP-nek a lengyelországihoz hasonló földcsuszamlásszerű veresége?

Dobozy Levente:

— Aki látta a tévében a Kádár-temetést, annak tisztában kell lennie azzal, hogy az MSZMP-nek még mindig jelentős bázisa van.

Raffay Ernő:

— A pluralizmus azt jelenti, hogy minden szélsőségtől mentes politikai irányzat kapjon helyet a Nap alatt. Ha az MSZMP meg tud nyerni annyi embert, hogy kormányzóképes legyen, ez nagyon sok mindent jelent, az ellenzék jövője szempontjából is. En azonban úgy ítélem meg, hogy egy közeli választáson az MSZMP lavinaszerű vereséget szenvedne. Új politikai helyzetet teremthet az október 7-én sorra kerülő MSZMP-kongresszus.

— Bennem az a benyomás alakult ki, hogy Dobozy Levente higgadtabb, megmondottabb személyiség és ilyen politikát képvisel, Raffay Ernő radikálisabb. Elfogadják-e ezt a véleményemet, illetve hogyan vélekednek egymás programjáról? — kérdezte Király Zoltán.

— Nem akarom minősíteni Raffay Ernő széles körben népszerű programját. Ami az enyémét illeti: úgy gondolom, nem kell nekünk George Bush-tól jobbra állni. Márpedig az amerikai elnök is azt mondta, hogy nem szabad ezt elkapkodni, hanem józan mérték tartással, megfontoltan, szélsőségektől mentesen kell előre haladnunk. Azt a polgári-liberális álláspontot képviselte, amit én is magaménak vallok. Számomra célszerűbbnek látszik visszafogottabb, de végrehajtható programot magunk elé tűzni, és nem azzal a határozott radikalizmussal föllépni, ahogyan Raffay Ernő különösen az első két jelölőgyűlésen tette. A Lila iskolában viszont már lényegesen visszafogottabb volt, meg is jegyeztem: olyan, mintha nem is ő lenne.

— A programja mely pontjait tartja túlzottan radikálisnak?

— Az ellenzék 12 pontja között van számos olyan, amelyet én ma még irreálisnak tartok. Például a szovjet csapatok majdnem azonnali kivonulása, kilépés a Varsói Szerződésből és a KGST-ből.

Raffay Ernő:

— Ha lehetőségem volna eldönteni, akkor a szovjet csapatok tényleg hamar hazamennének.

(Akkor bejönne a románok! — szolt közbe egy hallgató.)

— Amikor a radikalizmusról beszélünk, két tényezőről van szó — folytatta Raffay —, a politikai célok, illetve a politikai módszerek radikalizmusáról. Az egyesült ellenzék 12 pontjában valóban szerepelnek azok a radikális célok, amelyekre Dobozy Levente utalt. A hozzájuk vezető út viszont parlamenti és parlamenten kívüli, de mindenképpen politikai módszereket jelent. Az ellenzék a politikai céljaiban radikális, a hozzá vezető úton azonban,

most is hangsúlyozom, a nyugodtságot, a kis lépések politikáját, a megfontoltságot, külpolitikában pedig a nemzetközi körülmények figyelembevételét képviseli.

— A korábbi jelölőgyűléseken ennek olyan kicsengése volt, hogy na emberek, gyürkőzzünk, oszt induljunk — tette hozzá Dobozy Levente. — Ki ne örülne, ha egy szabad, független, meg nem szállított országban élénk? En is ezt akarom, de egy pár hónapos parlamenti időszak számára nem látom megvalósíthatónak ezeket a célokat.

Király Zoltán ezután az úgynevezett járdalap-szindromáról kérdezte a két képviselőjelöltet: korábban ugyanis a rendszer működési zavarai miatt ilyen pitánnyegyek elintézésével is a képviselőknél kellett (volna) foglalkozniuk, sőt gyakran ezen mérték a képviselői teljesítményt. Dobozy Levente szerint a helyi program csaknem egyenrangú az országos képviseléssel. Ezért támogatja például Algyő és Tápé elszakadását, az önkormányzatok kialakítását, a helyben keletkező jövedelmek visszajuttatását a helyi célokra. Raffay Ernő szerint mindazt, amit a járdalap szimbolizál, a helyi közösségek tisztelegesen megvalósított vezetőinek kell elintéznük. Az országgyűlési képviselőnek mindenképp az országos politikával kell széles látókörrrel foglalkoznia. Persze egy országgyűlési képviselő csak akkor tud jól politizálni, ha a helyi politikai ügyeket is jól ismeri.

Nincs helyünk, hogy teljes terjedelemben idézzük a disputa további alakulását, amelybe később bekapcsolódott a hallgatóság is. A közönség — a tudósítók megítélése szerint — nem annyira a választókerület lakosságából, mint inkább politizáló szegedyiekből és a két jelölt szurkolótáborából verbuválódott. A két jelölt véleménye sok kérdésben megegyezett, most mégis megpróbálunk néhány különbséget kiemelni. Dobozy Levente a klasszikus polgári-liberális eszméket képviseli, Raffay Ernő mindent a nemzeti sajátosságok figyelembevételével, egy sajátos „magyar út” jegyében képviseli el. Mindkettőjük programja meglehetősen általános, amikor a gazdasági fellendülésre, az életszínvonal emelkedésére, a munka megbecsülésére terelődik a szó. Dobozy Levente megjelenése, politikai stílusa higgadtabb, megfontoltabb, Raffayé szuggesztívebb. Raffay, ha képviselő lesz, az MDF-et és az egyesült ellenzéket fogja képviselni a Parlamentben, Dobozy független képviselőként a választóit és önálló lelkiismeretét. Nem egészen egy hét múlva eldől, Algyő, Tápé, Baktó, Petőfi-telep és Felsőváros lakosságának melyikre van inkább szüksége.

Tanács István

Ki dudál a kesztyűbe?

Pécsett minden eladó

Friss szél lengeti a zászlódíszebe öltözött Pécs lobogóit. A nyári esőben tisztára mosakodva, megfrissülve köszöntötte a múlt hét végén a vendégeket a déldunántúli nagyváros. A belvárostól jó két-három kilométerre, az újmecsekfaljai szabadidőközpontban öt helyszínen nyitotta meg kapuit pénteken délután a nagyközönség előtt is a 12. Pécsi Ipari Vásár. Szeged és Pécs testvéri békességben osztozott meg az elmúlt évtizedekben a vásározás jogán. Páratlan évben ott, párosban nálunk adhatnak randevút egymásnak az ország vállalatjai, szövetkezetei, termelői.

A nagy múltú vásárváros hagyományait 1907-ben Zsolnay Vilmos alapozta meg, majd több évtizednyi Csapkóróska-álmából 1963-ban élesztették fel e nemes hagyományt az akkori városatyák. A vásárrendezési próbálkozások azonban az utóbbi időben mintha ismét kevésbé hoznának eredményt. Az idén az elmúlt években megszokottnál valamivel kevesebben vesznek részt a találkozó: 200 hazai vállalat, szövetkezet, kisiparos és kiskereskedő, valamint 80 külföldi cég — elsősorban a szomszédos Eszék vállalatjai — hozták

Háziasszonyok kedvéért!

— Nem azért jöttünk a vásárra, hogy egymás tenyerébe csapjunk! — mondja a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat marketing-osztályvezetője, Katona Gabriella. — Komoly üzletek itt csak ritkán jönnek össze. Az a fontos, hogy megmutassuk a vásárlóknak, mit tudunk kínálni. Az idén feltűnően sokan maradtak távol a pécsi vásárról. Most még a konkurencia sincs itt. A szegedi paprikások is a Budapesti Konzervgyárral közösen rendezték a kiállítást. A féltérmetnyi helyen mégis megfér minden, amit érdemes volt elhozni.

— A BNV-n sem volt több árunk. A hagyományos termékek mellett elhoztuk az új borbaprikát és a granulált kávétej-színpótlót. Ezekből még a fűszertek is csak mutatoba kaptak.

— Díjra nem pályáztak?

— Nem. Mire elkészültek az új termékeink, már lejárt a nevezési határidő. A régiekkel pedig nem lett volna sportszerű nevezni. Nem is azért jöttünk. Érdekes kihallgatni, mit mondanak a háziasszonyok a termékeinkről. Sokan csodálkoznak, milyen széles a termékskálánk —, az üzletekben viszont sok mindent nem találnak. Ez már nem rajtunk múlik.

Nagydíjas szegedi „video”

Vásáron résztvenni olykor csak erkölcsi kötelessége egy-egy cégnek, esetleg hosszú évek megszo-mintha oldódott volna ez a kényszeredett „tiszteletkör”. A kétszáz hazai kiállító között szinte egy kézen, könnyedén megszámolható a Csongrád megyei résztvevő. A Gabona-termesztési Kutatóintézet mentette meg a munda becületét, hogy ne maradjanak érem nélkül a szegediek. Az egyik vásári nagydíjat ugyanis ők hozhatják haza: napraforgónemesítési eredményeikért.

A bemutatótermékben a Viki, a Citosol 3 és 4, valamint a Video látható. Ez utóbbi idehaza Barbara névre hallgat. A pécsi bírálók számára jó ajánlólével lehetett, a tavaly Párizsból hozott díj, amelyet az export növelésében elért sikerekért kapott a kutatóintézet. A francia gazdák nálunk ugyanis hamarabb lett fogalom a Viki, mint idehaza.

Az elismerések között azonban mindig a legfiatalabb a legkedvesebb: most a pécsi váza és oklevél.

T. Sz. I.

el termékeiket az ideai kiállításra.

Amolyan szenzációszám-ba megy, hogy első alkalommal maradt távol a világhírű Pécsi Kesztyűgyár a bemutatóról. Az okok? A gazdaságban egyre kevésbé divat a „tiszteletből” való jelenlét. Ha egy vállalat úgy érzi, számára nem hoz hasznót a bemutatkozás, egyszerűen távol marad. A lokálpatriotizmuson is felülkerekedik a józan üzleti érdek: a haszon nélküli kesztyűbe dudálást ma már senki sem vállalja.

Mégis milyen a pécsi vásár képe? Leginkább az a szó illik rá: arctalan! Sokkal inkább kirakodóvásárhoz hasonló, mint nemzetközi bemutatókhoz. Nem is könnyű áttekinteni, melyik vállalat van jelen és mit is kínál. Az öt helyszín, a rendezés hiányosságai olykor kedvét szegik a látogatóknak. Pál László ipari minisztériumi államtitkár megnyitó beszédével mélyen egyetértünk: a vásár hű tükre a hazai gazdasági helyzetnek!

Nagy erényük viszont a pécsieknek, hogy megpróbálták visszaadni a vásár eredeti jellegét. Jószerével mindent meg lehet vásárolni, amit a kiállítóstandokon láthat a látogató. Igaz meg lehet vásárolni a Baranyatrade Kft. vállalkozása: a külföldi kiállítók termékeit árusítják — forintért. Az importra úgy nyílt lehetőség, hogy a kereskedelmi miniszter a

vásár alkalmából 100 ezer dolláros külön keretet biztosított a társaságnak. Így Stuttgart környékéről szórakoztató elektronikai cikkeket, Jugoszláviából kozmetikumokat, a törököktől bórdíszműveket, bizsukat, réztárgyakat és édességeket szerezhetett be a Baranyatrade. Igaz, az árak forintban meglehetősen borsosak: egyetlen dobozka török cukor 480 forintért kellett magát.

Még ennél is nagyobb szenzáció a budapesti Gondos Kiszövetkezet gondosága: ők nyugati gépkocsikat — Nissant, Hondát, Mazdát — kínálnak részletre és forintért. A magas ár ellenére pavilonjuk egész közeli bemutatókhoz. Nem is könnyű áttekinteni, melyik vállalat van jelen és mit is kínál. Az öt helyszín, a rendezés hiányosságai olykor kedvét szegik a látogatóknak. Pál László ipari minisztériumi államtitkár megnyitó beszédével mélyen egyetértünk: a vásár hű tükre a hazai gazdasági helyzetnek!

A szegedi és Csongrád megyei vállalatokat a hódmezővásárhelyi Alumínium-szerkezetek Gyára, a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat és két „gabonás” cég képviseli. A Mecsek Fűszert adott helyet a Domet Ecsetgyár és a Szegedi Konzervgyár hagyományos termékeinek.

Rafai Gábor

Lázár Mihály felvétele

Az új Moszkvics